

Wikang Katutubo sa Makabagong Panahon: Hamon ng Globalisasyon at Pagbabago ng Pamumuhay

Lorena B. Tiana

*Zamboanga Peninsula Polytechnic State University,
R.T. Lim Boulevard, Baliwasan Zamboanga City 7000
Corresponding email: lorenabawi344@gmail.com*

Ang globalisasyon ay nagdala ng maraming oportunidad. Mas mabilis ang komunikasyon, mas bukas ang access sa impormasyon, at mas madali ang pakikipag-ugnayan sa mga tao mula sa iba't ibang panig ng mundo. Ngunit kasabay ng mga oportunidad na ito ay isang mahalagang hamon: paano mapananatiling buhay ang mga wikang katutubo sa mundong mabilis magbago?

Hindi masama ang pagbabago ng wika. Sa katunayan, normal itong bahagi ng linguistic life. Ang problema ay lumilitaw kapag ang pagbabago ay nagiging language displacement—kapag unti-unting nawawala ang gamit ng isang wika dahil napapalitan ito ng mas dominanteng wika sa edukasyon, trabaho, media, at iba pang institusyon. Ipinakita ni Meighan (2023) na ang Indigenous languages ay nahaharap sa mga ideolohiya at patakarang nagbibigay-pribilehiyo sa dominant languages. Gayunpaman, ipinakita rin ng kanyang community-based approach na maaaring gamitin ang teknolohiya upang suportahan ang revitalization.

Mahalaga ang puntong ito dahil kadalasang itinuturing ang teknolohiya bilang sanhi ng language shift. Totoong maaaring palakasin ng global digital platforms ang exposure sa English at iba pang dominant languages. Ngunit ang parehong teknolohiya ay maaaring gamitin upang lumikha ng bagong espasyo para sa katutubong wika.

Halimbawa, maaaring gamitin ang social media para sa Indigenous-language storytelling. Maaaring mag-record ng matatandang tagapagsalita, gumawa ng digital dictionary, mag-upload ng pronunciation lessons, o gumawa ng short-form videos na nagtuturo ng mga salita. Sa ganitong paraan, ang teknolohiya ay hindi lamang daluyan ng global culture; maaari rin itong maging daluyan ng local culture.

Mahalaga rin ang pamilya. Ayon kina King, Fogle, at Logan-Terry (2008), ang family language policy ay may mahalagang papel sa pagpapanatili ng minority languages. Kahit gaano karaming digital resources ang mayroon, mahihirapan pa ring mabuhay ang isang wika kung hindi ito ginagamit sa aktuwal na relasyon sa pagitan ng mga miyembro ng pamilya.

Ipinakita rin nina Hollebeke et al. (2023) na may kaugnayan ang family language policies sa pagsisikap na mapanatili ang heritage language. Ipinapakita nito na ang language maintenance ay hindi simpleng resulta ng exposure. May kinalaman din dito ang beliefs at intentional practices ng mga tao.

Hindi rin dapat gawing romantiko ang “tradisyon” habang itinuturing na kalaban ang modernidad. Ang tunay na hamon ay kung paano pagsasamahin ang tradisyon at innovation. Maaaring maging modernong wika ang katutubong wika. Maaari itong gamitin sa edukasyon, negosyo, musika, digital content, technology, at public communication.

Sa ganitong pananaw, ang globalisasyon ay hindi kailangang maging wakas ng linguistic diversity. Maaari itong maging pagkakataon upang mas makilala ng mundo ang mga wikang dati ay limitado sa isang maliit na komunidad.

Ang kinabukasan ng wikang katutubo ay nakasalalay sa kakayahan nitong magkaroon ng lugar sa kasalukuyan. Hindi sapat na sabihin nating mahalaga ito dahil bahagi ito ng ating kasaysayan. Kailangang gamitin ito sa buhay ngayon.

Ang wika ay mananatiling buhay kung may mga taong patuloy na nagsasalita nito. Sa panahon ng globalisasyon, ang pinakamahalagang gawain ay hindi ang pigilan ang pagbabago kundi tiyaking ang ating mga katutubong wika ay may sapat na puwang upang magbago, umunlad, at mabuhay kasama ng bagong panahon.

References

- Meighan, P. J. (2023). “What is language for us?”: Community-based Anishinaabemowin language planning using TEK-nology. *Language Policy*, 22, 223–253. <https://doi.org/10.1007/s10993-023-09656-5>
- King, K. A., Fogle, L., & Logan-Terry, A. (2008). Family language policy. *Language and Linguistics Compass*, 2(5), 907–922. <https://doi.org/10.1111/j.1749-818X.2008.00076.x>
- Hollebeke, I., Dekeyser, G. N. M., Caira, T., Agirdag, O., & Struys, E. (2023). Cherishing the heritage language: Predictors of parental heritage language maintenance efforts. *International Journal of Bilingualism*, 27(6), 925–941. <https://doi.org/10.1177/13670069221132630>
- McCarty, T. L., & Nicholas, S. E. (2014). Reclaiming Indigenous languages: A reconsideration of the roles and responsibilities of schools. *Review of Research in Education*, 38(1), 106–136. <https://doi.org/10.3102/0091732X13507894>
- McCarty, T. L., Nicholas, S. E., Chew, K. A. B., & others. (2018). Hear our languages, hear our voices: Storywork as theory and praxis in Indigenous-language reclamation. *Daedalus*, 147(2), 160–172. https://doi.org/10.1162/DAED_a_00499

DETALYE NG ARTIKULO

T-0000014; Natanggap: Abril 19, 2026; Tinanggap: Abril 21, 2026; Nailathala: Abril 23, 2026

SIPI:

Tiana, Lorena B. (2026). *Wikang Katutubo sa Makabagong Panahon: Hamon ng Globalisasyon at Pagbabago ng Pamumuhay*. *Talas: Mga Balita, Tampok, at Sanaysay*. DOI: 10.64591/2r21xh87

KARAPATANG-AUTOR

© 2026 ng may-akda. Ang *Talas: Mga Balita, Tampok, at Sanaysay* ay inilathala ng Harness Mind Publishing. Ito ay isang Open Access na artikulo na ipinamamahagi sa ilalim ng mga tuntunin ng Creative Commons Attribution License (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>), na nagpapahintulot sa muling pamamahagi at pagpaparami sa anumang anyo o midya, basta’t kinikilala ang orihinal na akda.

